

Arrest

nr. 166 818 van 28 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juni 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 23 juni 2014 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

1.2. Op 3 juli 2014 wordt verzoekster gemachtigd tot een verblijf voor onbepaalde duur in het Rijk op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2. Over de onontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt samen met de verwerende partij de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 10 februari 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat verzoekster geen belang meer lijkt te hebben bij haar beroep, nu zij in het bezit werd gesteld van een B-kaart, geldig tot 1 oktober 2019.

2.3. Verzoekster richt op 15 februari 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesmemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 7 april 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat zij ondanks de afgifte van een B-kaart geen zekerheid heeft over het behoud van haar verblijfsrecht in de toekomst en om die reden volhardt in haar beroep. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking en stelt dat geen belang meer voorhanden is, daar een vernietiging van de bestreden beslissing de verzoekende partij geen voordeel meer kan opleveren.”*

2.5. Verzoeksters betoog ter terechtzitting dat zij alsnog een belang behoudt bij haar beroep ondanks een tussengekomen beslissing waarbij ze in het bezit gesteld werd van een B-kaart, zijnde een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur, is gebaseerd op teveel hypothesen om het belang aannemelijk te maken. Ten eerste berust het op de hypothese dat de beslissing waarbij ze gemachtigd werd tot een verblijf voor onbepaalde duur in het Rijk wordt ingetrokken en dat de mogelijkheid om een beroep in te dienen tegen deze beslissing ofwel niet wordt uitgeput ofwel dat indien van de mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, het beroep wordt verworpen. Ten tweede berust het op de hypothese dat als de deze beslissing wordt ingetrokken, verzoekster op dat moment nog steeds hetzelfde medisch ziektebeeld kent als datgene dat aanleiding heeft gegeven tot de in punt 1.1. bedoelde aanvraag.

2.6. Voorts wijst de Raad erop dat de door verzoekster gevreesde hypothese ook geen toepassing kan vinden in haar situatie. Uit een lezing van de in casu bestreden beslissing blijkt immers dat verzoeksters huidige verblijfsaanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat zij haar identiteit niet heeft aangetoond op de wijze bepaald in artikel 9 ter, § 2 van de Vreemdelingenwet of de aanvraag het bewijs voorzien in artikel 9 ter, § 2, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet bevat, een onontvankelijkheidsgrond zoals voorzien in artikel 9ter, §3, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt in deze op dat artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet – dat voorziet dat verweerder een nieuwe verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk kan verklaren wegens het ontbreken van nieuwe elementen – voorziet in uitzonderingen, waarbij verweerder de voormelde onontvankelijkheidsgrond niet kan hanteren mocht het ziektebeeld van verzoekster nog steeds dezelfde zijn als ze een aanvraag om verblijfsmachtiging indient op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nadat haar machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur zou zijn ingetrokken. Immers bepaalt artikel 9 ter, §3, 5°, van de Vreemdelingenwet dat de aanvraag 9 ter onontvankelijk is *“[...] wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van*

de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, [...]". Artikel 9 ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet kan dus niet worden toegepast in het geval een eerdere aanvraag 9ter onontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet, quod in casu. Verzoeksters vrees gaat dat ook niet op.

2.7. Gelet op bovenstaande brengt verzoekster geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat zij geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, aangezien zij in het bezit werd gesteld van een B-kaart geldig tot 1 oktober 2019. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

2.8. Het beroep is onontvankelijk. De door verweerder in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens een gebrek aan belang omdat verzoekster thans in het bezit is gesteld van een B-kaart, is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA